

110 | Aigua, sabó i “tiritas”

“Estic aquí per a tu!”

MAITE (40 anys, mare d' en Joan, de 13 anys)

Li he dit per activa i per passiva, no surtis amb el patinet a aquestes hores. Cauràs, et faràs mal i jo no vindré a buscar-te. Qui passi per allà, ja et portarà a l' hospital. Estic cansada de que no em facis cas. No entenc per què cada vegada que t' enfades, has de sortir així, volant de casa! Què et passa? No deu ser tant greu, no?

IGNASI (44 anys, pare de la Núria, de 15 anys)

Fa dies que veig a la Núria, que no és ella mateixa. Cada vegada es tanca més en ella i no ens comenta res. Des que la seva amiga ha emmalaltit ha canviat d' hàbits, de rutines i plora constantment i no parlem dels estudis. Van fatal, amb el que ens costa econòmicament. Ens hi acostem i es tanca a la seva habitació. Evita parlar. Ja li diem que no pateixi, que ha de ser forta i que així és la vida.

LAIA (46 anys, mare de la Pilar, 15 anys)

M' agrada acostar-me a la meva filla, quan menys s'ho espera. Camino lentament al darrera seu i sense fer soroll, l' abraço i li dic com l' estimo. Al principi, en defugia, però ara restem abraçades força estona. Noto en aquell instant que hi ha quelcom que no rutlla, li pregunto, però no diu res. Sempre li acabo diuixujant, ben fluixet a cau d' orella : ESTIC AQUÍ PER A TU!. I, ella, somriu!

QÜESTIONS PER AL DIÀLEG

1. A casa, som capaços de parlar de dolor, de sofriment, o més aviat busquem alguna excusa per a no fer-hi front?
2. Sabem acompanyar als nostres fills i filles quan no se senten bé? O posem una “ tiritas” i diem, “ vinga, això no és res”?
- 3 .Eduquem per a que siguin forts i resilients en una societat “líquida” ?
4. Ens aturem algun moment del dia o de la setmana amb els nostres fills adolescents, tot buscant un espai on puguin buidar la motxilla que porten a les seves espatlles ?